

Arrest

nr. 42 075 van 21 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 8 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. COPPENS, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 29 december 2008 toe op Belgisch grondgebied en diende op 6 januari 2009 een asielaanvraag in.

1.2. Op 10 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 11 december 2009 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

" A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Armenië te bezitten en van Armeense origine te zijn. De familie van uw partner S.(...) A.(...) (O.V. X) wilde een andere partner dan u voor haar. In november 2006 werd uw partner geslagen door haar broer, en jullie werden zelfs telefonisch bedreigd door haar broer. Uw

partner werd depressief omwille van het gemis aan haar familie. Verder kenden jullie problemen in Armenië omwille van uw politieke activiteiten. U was lid van de HJK partij, de People's Party of Armenia van Stepan Demirtchyan. Bij de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 was u vertrouwenspersoon voor Levon Ter Petrosyan in Gyumri. U zag op de dag van de verkiezingen dat de partij Hanrapetakan smeergeld aan het betalen was. Hun mensen gaven ook ingevulde stembrieven mee aan de kiezers en betaalden hen hiervoor. U zag dat met eigen ogen, en u vroeg een vriend dat smeergeld aan te nemen, zodat u dat kon filmen. U hebt uiteindelijk de filmopname binnengebracht bij het hoofdkwartier van de HHSH (van Levon Ter Petrosyan). In het kiesbureau gingen plots de lichten uit, waarbij 10 à 15 mensen binnenkwamen die de stembussen begonnen te vullen. U maakte een verslag, en de voorzitter zei dat een verslag niet nodig was omdat de lichten per ongeluk waren uitgegaan, en er geen kiesfraude was gepleegd. Op 20 februari 2008 kwam de politie naar jullie thuis, en ze wilden u meenemen. Jullie beloofden hen de filmopname tegen 's avonds af te geven. U bent dan met uw vader S.(...) A.(...) (O.V. 6.369.850) naar Jerevan vertrokken, waar jullie bleven tot 01 maart 2008. U hoorde via uw moeder S.(...) L.(...) (O.V. 6.369.850) dat op 23 februari 2008 jullie winkel was geplunderd, en dat de politie nog verschillende keren naar u was komen vragen. U nam deel aan de protestacties in Jerevan. Op 01 maart 2008 's morgens werden jullie aangevallen door de politie. U herinnert zich dat mensen wilden vluchten, en dat u neer viel. Uw vader vertelde later dat hij u zag terwijl u ondersteund werd door 2 mensen. U had een hersenschudding, en uw kaak was gebroken. U had een hoofdwonde, en blauwe plekken in uw gezicht. Uw vader bracht u naar het ziekenhuis in Gyumri, waar u 20 dagen diende te blijven. Op 05 april 2008 wilde de politie u thuis arresteren, omwille van de plundering van de winkels op 01 maart 2008 in Jerevan. U werd inderdaad meegenomen, en u zat opgesloten tot 15 april 2008. Op 22 april 2008 wilde de politie u opnieuw meenemen. Uw moeder heeft dan in de aders van haar pols gesneden om de arrestatie te verhinderen. Uw moeder werd naar het ziekenhuis gebracht, en jullie besloten te vertrekken naar Krasnodar (Russische Federatie). U verliet Armenië op 25 april 2008 met de bus, en u reisde naar Krasnodar. U reisde op 10 december 2008 met de bus verder naar Sint Petersburg (Russische Federatie). Vanuit Sint Petersburg reisde u met het vliegtuig naar Kaliningrad (Russische Federatie), waar u bleef tot 27 december 2008. Vanuit Kaliningrad reisde u verder met een minibus richting België. U kwam België binnen op 29 december 2008 in het gezelschap van uw moeder S.(...) L.(...) (O.V. 6.369.850) en in het gezelschap van uw partner S.(...)A.(...) (O.V.6.369.846) en in het gezelschap van jullie minderjarige kind S.(...) L.(...), en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 06 januari 2009. Uw vader kende ondertussen nog problemen in Armenië. Op 10 december 2008 werd hij voor 3 dagen vastgehouden omwille van uw activiteiten. Uw vader werd dan nog enkele malen meegenomen. Uw vader S.(...) A.(...) (O.V. 6.369.850) diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 16 januari 2009. Op 17 maart 2009 werd uw dochter L.(...) S.(...) in België geboren.

B. Motivering

Uw partner verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat ze een depressie heeft omdat ze in Armenië familiale problemen had met haar eigen familie, en ze stelt dat ze daar liever zelf niets over wil vertellen, en ze verwijst hiervoor dan ook naar uw dossier (CGVS, p. 3 en 4). U verklaart tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat haar familie haar aan iemand anders wilde uithuwelijken en niet akkoord was met de keuze voor u (CGVS, p. 5). U verklaart verder tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat uw partner in november 2006 geslagen werd door haar broer, en dat haar broer jullie daarna nog telefonisch bedreigde (CGVS, p. 6). U verklaart verder tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat jullie na 2006 geen problemen meer kenden met de familie van uw partner, zelfs niet toen jullie nog steeds in Gyumri (Armenië) woonden (CGVS, p. 5 en 6). Uit zowel uw verklaringen als de verklaringen van uw partner blijkt bovendien dat u bij een eventuele terugkeer naar Armenië enkel vrees voor problemen voor u en voor uw gezin inroept omwille van uw eigen politieke problemen, zonder u uit te spreken over deze familiale problemen (CGVS, p. 6). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat inzake deze problemen niet besloten kan worden tot de aanneming van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de depressie die uw partner opliep omwille van het gemis aan haar eigen familie een probleem van medische aard is en deze door uw partner ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uw partner dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

U verklaart verder tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u voor de verkiezingen van 19 februari 2008 vertrouwenspersoon was voor Levon Ter Petrosyan, en u geeft aan dat u op

dat moment de enige vertrouwenspersoon was voor Levon Ter Petrosyan (CGVS, p. 7). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, duidelijk blijkt dat u niet wordt vermeld op de lijsten van vertrouwenspersonen voor Levon Ter Petrosyan naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van februari 2008 die ter beschikking gesteld werden door de CEC van Armenië. Concluderend moet dan ook gesteld worden dat er absoluut geen geloof gehecht worden aan het feit dat u vertrouwenspersoon zou geweest zijn bij de laatste presidentsverkiezingen in Armenië en aan de problemen die u hierdoor zou gekend kunnen hebben. U verklaart verder tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u lid was van de partij HJK (Peoples' Party of Armenia van Stepan Demirtchyan), en u geeft aan dat u problemen kende in Armenië omwille van uw politieke engagement (CGVS, p. 6 en 7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat de lidkaartnummer die u voorlegt, toebehoort aan een ander lid van de HJK (People's Party of Armenia), en blijkt dat uw naam helemaal onbekend is bij de HJK (People's Party of Armenia). Concluderend moet dan ook gesteld worden dat er absoluut geen geloof gehecht worden aan uw lidmaatschap van de HJK en aan de problemen die u hierdoor zou gekend kunnen hebben. In ondergeschikte orde dient, in de hypothese dat uw relaas geloofwaardig is, quod non, te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name politieke opposanten, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van de asielaanvraag van uw partner S.(...) A.(...) (O.V. 6.369.846), en in het kader van de asielaanvraag van uw vader S.(...) A.(...) (O.V. 6.369.850), en in het kader van de asielaanvraag van uw moeder S.(...) L.(...) (O.V. 6.369.850) werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus, en tot een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een kopie van het paspoort van uw partner, een kopie van het paspoort van jullie dochter, een huwelijksakte, een geboorteakte van jullie dochter, een kopie van uw paspoort, een diploma van uzelf, en een militair boekje van uzelf) bevatten informatie in verband met uw identiteit, en in verband met de identiteit van uw gezin, doch niet in verband met de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde lidkaart van de partij HJK bevat de informatie dat u lid zou zijn van de partij HJK. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat de lidkaartnummer die u voorlegt, toebehoort aan een ander lid van de HJK (People's Party of Armenia), en blijkt dat uw naam helemaal onbekend is bij de HJK (People's Party of Armenia). Derhalve kan er geen geloof gehecht worden aan uw lidmaatschap van de HJK, en wijzigt dit document bijgevolg niets aan bovenstaande beslissing. Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attest bevat enkel een diagnose, doch spreekt zich niet uit over de redenen van deze verwondingen. Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde DVD's bevatten volgens uw verklaringen (CGVS, p. 4) beelden van algemene aard van de nacht van 01 maart 2008 en de gevolgen ervan op algemeen vlak, maar bevatten volgens uw verklaringen geen informatie of beelden over u of uw gezin persoonlijk. Derhalve wijzigen deze DVD's niets aan bovenstaande beslissing. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attesten, en de door uw advocaat, meester Isabel Coppens, nadien doorgestuurde medische attesten bevatten informatie over de medische problemen van uw partner, en een psychologisch doorlichtingsrapport en geven een weergave van de verklaringen van uw partner tijdens de gesprekken met de behandelende artsen. Hierover dient te worden opgemerkt dat deze attesten noch inzake de psychomedische vaststellingen noch inzake de door uw partner verhaalde feitelijkheden informatie bevat die vermogt bovenstaande vaststellingen aangaande het familieprobleem van uw partner of in het algemeen de vaststelling van de bedrieglijkheid van de door u verklaarde politieke problemen te beïnvloeden of te weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. In puntje 3 van zijn verzoekschrift "*samenvoeging dossiers*" vraagt verzoeker om onderhavig dossier samen te voegen met de dossiers van zijn echtgenote, zijn moeder en zijn vader.

2.2. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging beslist de Raad autonoom over de eventuele samenvoeging van dossiers. De Raad stelt vast dat er in de dossiers van de familieleden van verzoeker telkens afzonderlijke verzoekschriften werden ingediend door twee verschillende raadvrouwen. Deze omstandigheden nopen er niet toe om op de in punt 2.1. vermelde vraag in te gaan.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker levert kritiek op een aantal vaststellingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hij stelt in de eerste plaats dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert op een bewijsstuk dat niet aan het dossier werd toegevoegd en op basis hiervan volledig verkeerdelijk concludeert dat er absoluut geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker zou kunnen hebben gekend. Verzoeker blijft erbij tijdens de presidentsverkiezingen van februari 2008 wel degelijk vertrouwenspersoon van Levon Ter Petrosyan te zijn geweest, doch kan hieromtrent spijtig genoeg geen bewijsmiddelen voorleggen. Volgens verzoeker is het enige bewijs (buiten een bevestiging van binnen de partij) de voorlegging van zijn oproepingsbrief - die hij echter niet heeft bewaard. Aan het stuk waaruit het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afleidt dat het absoluut ongeloofwaardig is dat verzoeker vertrouwenspersoon zou zijn geweest (zie Bijlage 6, Correspondentie met CEDOCA - dd. 21 oktober 2009 - Vertrouwenspersoon van Levon Ter Petrosyan) kan volgens verzoeker weinig bewijswaarde worden gehecht, gezien de lijsten van vertrouwenspersonen naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van februari 2008 die ter beschikking werden gesteld door de CEC van Armenië, niet werden toegevoegd als bewijsstuk. Het document bevat enkel een verklaring dat verzoeker niet op deze lijsten wordt vermeld, zonder dat deze lijsten zelf als bewijsstuk werden toegevoegd. Verzoeker is er dan ook niet van overtuigd dat zijn naam niet wordt vermeld op deze documenten. Verzoeker voert verder aan dat hij momenteel alles in het werk stelt om zijn contacten binnen de partij op te sporen en eventuele aanvullende bewijsstukken hieromtrent te verzamelen, en wijst er tevens op dat dit gezien zijn beperkte mogelijkheden om te communiceren met zijn thuisland en de gebrekkige infrastructuur in Armenië geen evidentie is.

Verzoeker wijst er verder op dat zijn problemen niet enkel verband houden met zijn functie als vertrouwenspersoon of zijn lidmaatschap bij HJK, maar dat hij ook problemen kende omwille van zijn aanwezigheid bij protestacties in Jerevan. Op 1 maart 2008 liep hij tijdens een aanval van de politie een hersenschudding en een gebroken kaak op. Op grond van het door verzoeker neergelegde medisch attest dient dan ook bewezen te worden geacht dat verzoeker deelnam aan de protestacties in Jerevan en hierbij zware verwondingen opliep. Verzoeker geeft verder aan dat zijn aanwezigheid tijdens de protestacties in Jerevan de rechtstreekse oorzaak waren van zijn arrestatie op 5 april 2008 en zijn opsluiting tot en met 15 april 2008, waarbij hij het slachtoffer werd van foltering en een onmenselijke en vernederende behandeling (hij werd gedwongen zijn eigen urine te drinken), doch waarvan hij evenmin bewijsmiddelen kan voorleggen. Verzoeker verwijst desbetreffend nog naar het verslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat het volgende bepaalt: "*Aan de hand van de filmopnames en de foto's die door overheidsinstanties werden genomen, werden personen die hadden deelgenomen aan betogingen in het kader van de verkiezingen van februari 2008 en de evenementen van 1 maart 2008 geïdentificeerd, sommigen zelfs gearresteerd en in bepaalde gevallen zelfs veroordeeld*". Verzoeker stelt dat op deze problemen en hun geloofwaardigheid door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet werd ingegaan, maar benadrukt dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag koestert. Ook na zijn vrijlating kwam de politie volgens verzoeker nog langs met de bedoeling hem te arresteren. Ook zijn vader werd enkele malen meegenomen door de politie en gedurende drie dagen opgesloten omwille van verzoekers activiteiten, hetgeen bevestigd wordt in de verklaringen die door zijn vader en moeder werden afgelegd en die verzoeker bij het verzoekschrift voegt. Volgens verzoekers grootmoeder in

Armenië wordt verzoeker nu nog gezocht door de politie en werd er in 2009 een brief bezorgd waarin verzoeker werd opgeroepen om zich te melden op het politiebureau.

Verzoeker meent tevens dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verkeerdelijk concludeert dat er absoluut geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker op basis van zijn lidmaatschap van de HJK zou hebben gekend. Hij benadrukt dat hij zijn lidkaart zelf van de partij heeft gekregen en deze in geen geval heeft vervalst. Verzoeker stelt geen verklaring te hebben voor het feit waarom zijn lidkaartnummer toebehoort aan een andere persoon maar zal trachten om bewijsstukken te verzamelen, hetgeen opnieuw gelet op zijn beperkte mogelijkheden om te communiceren met zijn thuisland en de gebrekkige infrastructuur in Armenië geen evidentie is.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift twee recente artikels waaruit volgens hem duidelijk blijkt dat de Armeense overheid nog steeds door middel van valse beschuldigingen, onterechte arrestaties en allerhande pesterijen de oppositie probeert het zwijgen op te leggen. Ook is verzoeker ervan overtuigd dat het verslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verkeerdelijk oordeelt dat er geen gegronde vrees voor vervolging bestaat voor een *“kleine garnaal”* zoals hij en is hij ervan overtuigd bij terugkeer onmiddellijk te zullen worden gearresteerd, net omdat hij een *“kleine garnaal”* is en aldus geen bescherming kan krijgen van belangrijke politieke figuren.

Verzoeker blijft erbij dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert en is er tevens ten stelligste van overtuigd hij bij een terugkeer naar Armenië opnieuw het slachtoffer zal worden van foltering en onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing, eventueel met de dood tot gevolg.

Verzoeker kondigt ten slotte in zijn verzoekschrift bijkomende stukken aan en bezorgt de Raad per aangetekend schrijven d.d. 5 februari 2010 twee oproepingsbrieven met vertaling.

3.2. Aangezien verzoeker in zijn enig middel inhoudelijke kritiek levert op de motieven van de bestreden beslissing, voert hij in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht aan. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden beoordeeld.

3.3. De Raad merkt naar aanleiding van verzoekers betoog over het bewijsstuk op dat in asiëldossiers de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (cfr. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027). Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker zelfs geen begin van bewijs geleverd heeft van zijn bewering dat hij als vertrouwenspersoon van Levon Ter Petrosyan werd geaccrediteerd.

3.4. In casu kwam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot het besluit dat verzoeker niet aannemelijk had gemaakt dat hij tijdens de presidentsverkiezingen van februari 2008 als vertrouwenspersoon heeft gefungeerd en dat er bijgevolg aan de problemen die verzoeker hierdoor zou gekend hebben geen geloof kan worden gehecht. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is tot dit besluit gekomen op grond van een objectief onderzoek dat door CEDOCA, de documentatie- en researchdienst, een onafhankelijke en gespecialiseerde instantie, werd uitgevoerd.

3.5. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat voor dit onderzoek informatie werd ingewonnen bij de heer Garagin Azaryan, de voorzitter van de Centrale Electorale Commissie (CEC) van Armenië, met zetel in Yerevan. Uit de informatie die werd verkregen, leidt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen af dat verzoeker niet voorkomt op de lijsten van vertrouwenspersonen tijdens de verkiezingen van februari 2008 in Armenië. De Raad stelt vast dat alle informatie waarop de beslissing is gesteund aanwezig is in het administratief dossier, behalve de lijst met vertrouwenspersonen/proxy van Levon Ter Petrosyan zelf. Immers, het desbetreffende CEDOCA-antwoorddocument werd wel bij het administratief dossier gevoegd (stuk 20, Landeninformatie, SRB, “Armenië”, Antwoorddocument ARM 2009-134W). De auteur van het stuk, S. V. L., en de geraadpleegde bronnen werden vermeld. De lijst zelf werd niet toegevoegd. Verzoeker toont echter niet aan dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beschikbare informatie heeft verdraaid of er de onjuiste gevolgtrekkingen uit zou hebben gehaald. De informatie werd opgesteld door een onpartijdige ambtenaar-onderzoeker die er geen persoonlijk belang bij heeft om onjuiste informatie weer te geven waardoor aldus de nodige garanties inzake objectiviteit zijn geboden.

3.6. Ter terechtzitting benadrukt de verwerende partij dat verzoeker geen tegenbewijs levert, terwijl verzoeker verklaart dat hij niet weet of hij al dan niet op de lijst staat. De raadvrouw van verzoeker verduidelijkt ter terechtzitting dat een verklaring voor de niet-vermelding van verzoeker kan liggen in het feit dat hij lid was van HJK dat pas later toetrad tot het kartel rond Levon Ter Petrosyan.

3.7. Daargelaten de vraag of de lijst met vertrouwenspersonen aan het antwoorddocument had moeten worden toegevoegd, dringt zich de vaststelling op dat, in weerwil van verzoekers beweringen, de niet-vermelding van verzoeker op deze lijst slechts één van de vele elementen uitmaakt op grond waarvan geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers hoedanigheid als vertrouwenspersoon. Blijkens het administratief dossier verklaarde verzoeker dat hij voor de verkiezingen van 19 februari 2008 een document ontving waaruit bleek dat hij vertrouwenspersoon voor de partij van Levon Ter Petrosyan was (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 9-10). Verzoeker blijkt echter niet over dit cruciale document te beschikken (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 9). De Raad wijst er wederom op dat de bewijslast in de eerste plaats bij de asielzoeker ligt die, zoals iedere burger die om erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn asielaanvraag gerechtvaardigd is. Hij heeft dan ook de verplichting om in de mate van het mogelijke bewijselementen ter staving van zijn relaas aan te brengen en het ontbreken ervan op een aannemelijke wijze te verklaren (RvS 13 juni 2003, nr. 120.563). Niettegenstaande verzoeker aangeeft pogingen te ondernemen om alsnog aanvullende bewijsstukken hieromtrent te verzamelen, stelt de Raad vast dat verzoeker tot op heden desbetreffend in gebreke blijft.

3.8. Bijkomend moet worden vastgesteld dat verzoeker een erg gebrekkige kennis heeft over het document dat zijn aanstelling als vertrouwenspersoon voor de partij bevat en waarvan hij beweert een exemplaar in zijn bezit te hebben gehad. Verzoeker verduidelijkte dat hij een badge ontving en een brief, die iets kleiner was dan een A4 formaat (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 9), doch wist niet door wie deze brief ondertekend was. Zo verklaarde hij op de vraag *“Was die brief door iemand ondertekend?”* het volgende: *“Van iemand van de HSH.”* Op de vraag *“Weet u van wie?”* antwoordde verzoeker: *“nee, niet concreet maar was zeker van iemand van de HSH – denk ik – nu ben ik nog niet zeker.”* Toen men hem meedeelde *“Documenten van vertrouwenspersoon worden normaal ondertekend door de voorzitter van de CEC?”*, zei verzoeker: *“Ik weet het niet.(...)”* (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 10). Aangezien verzoeker verklaarde reeds eerder als vertrouwenspersoon voor HJK te hebben gewerkt en pas daarna als vertrouwenspersoon voor de partij van Levon ter Petrosyan werd aangesteld (zie stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 7), kan worden aangenomen dat hij minstens op de hoogte is van de geplogenheden waarmee de aanstelling van vertrouwenspersonen gepaard gaan en hieromtrent eenduidige informatie kan verstrekken. Met zijn blote bewering dat hij niet overtuigd is dat zijn naam niet op de lijsten wordt vermeld en zijn bedrieglijke verklaring omtrent zijn lidmaatschap van de HKJ (zie punt 3.6. juncto punt 3.8.) die pas later toetrad tot het kartel rond Levon Ter Petrosyan, weerlegt verzoeker geenszins het geheel van argumenten op grond waarvan tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt besloten. Concluderend wijst de Raad verzoeker erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

3.9. Wat verzoekers beweerde lidmaatschap van HJK betreft, blijkt uit informatie in het administratief dossier dat de diensten van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de heer Stepan Minasyan, Secretaris-Generaal van de People's Party of Armenia (PPA of HJK) en tevens naaste medewerker van de voorzitter van die partij, hebben aangezocht. Deze bevestigde dat de lidkaart die verzoeker voorlegde in werkelijkheid toebehoort aan een ander lid van de HJK en dat verzoeker onbekend is bij de partij (stuk 20, Landeninformatie, antwoorddocument ARM 2009-141). Tevens blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker aangaf dat de naam Stepan Minasyan hem bekend voorkwam, maar dat hij het zich niet kan herinneren wie dit is (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 7). Gelet op verzoekers beweerde politieke engagement is het weinig aannemelijk dat verzoeker onwetend is omtrent de figuur van Stepan Minasyan, die een wel erg prominente positie heeft binnen de partij waarvan verzoeker beweert lid te zijn geweest en waarvoor hij als vertrouwenspersoon beweert te hebben opgetreden (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 6-7). Bovendien opperde verzoeker dat hij het hoofdkwartier van de partij in Guymri reeds had bezocht (stuk 5 gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 6), waardoor zijn gebrekkige kennis nog meer afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

3.10. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers lidmaatschap van HJK, kan er evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers activiteiten voor Levon Ter Petrosyan en meer bepaald zijn aanstelling als vertrouwenspersoon. Verzoeker verduidelijkt immers dat zijn partij 'HJK' naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van 2008 kartel vormde rond Levon Ter Petrosyan en dat dit aanleiding was voor zijn aanstelling als vertrouwenspersoon voor Levon Ter Petrosyan in 2008 (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 7). Waar verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verkeerdelijk concludeert dat er absoluut geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker op basis van zijn lidmaatschap van de HJK zou kunnen hebben gekend en volhoudt dat hij zijn lidkaart zelf van de partij heeft gekregen en deze in geen geval

heeft vervalst, zijn opnieuw loutere affirmaties waarmee de concrete vaststellingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins worden weerlegd.

3.11. Op grond van wat voorafgaat kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn optreden als vertrouwenspersoon van de partij van Levon Ter Petrosyan, noch aan zijn beweerde lidmaatschap van de HJK, waardoor verzoekers geloofwaardigheid omtrent diens politieke activiteiten in het algemeen ernstig op de helling worden gezet. Verzoeker gaat voorbij aan de duidelijke vaststellingen in de bestreden beslissing wanneer hij stelt dat er door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op zijn problemen ten gevolge zijn deelname aan de protestactie niet werd ingegaan. In de bestreden beslissing wordt immers duidelijk uiteengezet dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep (stuk 20, landeninformatie, SRB Armenië – situatie oppositie, p. 2). Op de kiesdag waren er meldingen van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie en bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 werd hardhandig opgetreden tegen manifestanten. Tegen een aantal personen werd een rechtszaak aangespannen en in deze periode hebben zich ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze elementen reeds gearresteerd. Voor personen met verzoekers profiel, met name politiek opposanten, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van het Vluchtelingenverdrag (stuk 20, Landeninformatie, SRB Armenië – situatie oppositie, p. 5-8).

3.12. Het medische attest dat volgens verzoeker bewijst dat hij deelnam aan de protestacties in Jerevan en hierbij zware verwondingen opliep, bevat echter, zoals de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds aangaf in de bestreden beslissing louter een diagnose, maar spreekt zich niet uit over de redenen van de verwondingen, waardoor het dan ook geenszins als stavingstuk van verzoekers aanwezigheid tijdens de protestacties in Yerevan kan gelden. Een arts kan trouwens nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Verzoekers bewering dat de politie ook na zijn vrijlating nog langskwam met de bedoeling hem te arresteren en dat ook zijn vader enkele malen werd meegenomen door de politie en gedurende drie dagen opgesloten omwille van verzoekers activiteiten, is een loutere herhaling van zijn eerdere ongestaafde verklaringen en kan de duidelijke vaststellingen in de bestreden beslissing niet weerleggen.

3.13. Bij dit alles kon de Raad nog tegenstrijdigheden vaststellen in de verklaringen van verzoeker en diens vader met betrekking tot verzoekers deelname aan de protestacties en de nasleep ervan. Zo kan worden vastgesteld dat verzoekers vader verklaarde dat verzoeker bij de betoging onder meer gewond was aan diens linkeroor (stuk 9, gehoorverslag vader CGVS 13/10/2009, p. 11) terwijl verzoeker aangaf dat hij een schram had achter zijn rechteroor (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p.12). Ook verklaarde verzoekers vader dat er nadien geen politie in het ziekenhuis kwam (stuk 9, gehoorverslag vader CGVS 13/10/2009, p. 11), dat zijn zoon niet meer naar het ziekenhuis is gegaan na zijn vrijlating (stuk 9, gehoorverslag vader CGVS 13/10/2009, p. 13) en dat zijn echtgenote zich in de linkerpols heeft gesneden op het ogenblik dat de politie terugkwam (stuk 9, gehoorverslag vader CGVS 13/10/2009, p. 13). Verzoeker gaf daarentegen aan dat hij van een verpleegster vernam dat de politie wel degelijk in het ziekenhuis is geweest (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 13), dat hij na zijn vrijlating wel nog naar het ziekenhuis is geweest (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 14) en dat zijn moeder zich in haar rechterpols heeft gesneden (stuk 5, gehoorverslag CGVS 14/10/2009, p. 14). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers relaas en meer in het bijzonder aan zijn beweerde deelname aan de protestacties in Yerevan en de opsluiting die hierop volgde. De vastgestelde tegenstrijdigheden betreffen daarenboven geen details maar wel elementen die de kern van verzoekers asielaanvraag uitmaken en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat hij ze, ook na verloop van een bepaalde tijd, nog waarheidsgetrouw kan weergeven, temeer daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen die geacht mogen worden in het geheugen van de asielzoeker gegrift te zijn.

3.14. Met betrekking tot de internetartikels van *Refworld* die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt, dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met verzoekers situatie. Het eerste artikel dat door verzoeker werd toegevoegd ("*Armenian NGO's say Prosecutors Harass Activists*") handelt niet over

de vervolging van politieke activisten na de presidentsverkiezingen in februari 2008, maar wel over een schoolactiviste die aanklaagt dat de leerlingen mishandeld werden door de leraars. De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze dit artikel de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen zouden kunnen wijzigen noch op welke manier dit artikel betrekking zou kunnen hebben op de beweerdte actuele vrees van verzoeker. Het tweede artikel (*"Fear of Police Curbs Armenian Dissent"*) betreft één getuigenis van een politieke opposant. Uit niets blijkt echter dat dit artikel betrekking zou hebben op verzoeker, in het bijzonder omdat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaring van verzoeker dat hij als vertrouwenspersoon van Levon Ter Petrosyan gewerkt heeft, noch aan zijn verklaring dat hij lid zou zijn van HJK. Een verwijzing naar een ander specifiek geval volstaat geenszins om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst eveneens wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

3.15. De Raad stelt vast dat verzoeker de overige motieven van de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling niet weerlegt in zijn verzoekschrift, noch hiervoor een aannemelijke verklaring geeft. De motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.16. Verzoeker baseert zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekers asielrelaas werd ongeloofwaardig geacht. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.17. Van de gekopieerde documenten (kopieën van convocaties als verdachte bij de politie) die verzoeker op 5 februari 2010 per aangetekend schrijven naar de Raad verzond, legt verzoeker ter terechtzitting originele versies neer. Zijn raadsvrouw zet uiteen dat deze toch wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. De verwerende partij brengt hiertegen in dat de documenten niet worden ondersteund door coherente verklaringen en dat de stukken niet gedateerd zijn, waardoor een beoordeling van het actueel karakter onmogelijk is. Bovendien blijkt volgens de verwerende partij uit de landeninformatie zoals opgenomen in het administratief dossier dat er heden geen arrestaties meer plaatsvinden naar aanleiding van de verkiezingsincidenten van het voorjaar van 2008. De Raad stelt bijkomend vast dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond dat hij deze stukken niet eerder in de procedure kon voorleggen. Zoals de raadsvrouw van verzoeker ter terechtzitting inschatte, moeten de stukken minstens dateren van voor 13 september 2009, de meest recente datum waarop verzoeker wordt geconvoceerd. Bijgevolg dateren ze van ruim voor de bestreden beslissing en zelfs van voor het ogenblik waarop verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. De Raad wijst erop dat verzoekers betoog uit zijn schrijven van 5 februari 2010 waarin hij aangeeft dat de stukken onderweg waren en dat ze nog dienden te worden vertaald, niet volstaat om te verklaren waarom hij de originelen niet eerder dan ter terechtzitting kon voorleggen.

3.18. De Raad stelt op grond van wat voorafgaat vast dat de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Verzoekers beweringen doen geen afbreuk aan het feit dat zijn hoedanigheid als vertrouwenspersoon voor de partij van Levon ter Petrosyan en zijn lidmaatschap van de partij HJK ongeloofwaardig zijn, zeker in combinatie met de informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat er actueel in Armenië voor loutere opposanten geen gegronde vrees voor de vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN